

Bistriške tačke

GLASILO KD SLOVENSKA BISTRICA

Številka 02/2014

Agility tekma 2014

Seminarja pasjega frizbija za začetnike

1. tekma za Flipsi pokal

Pasma: Doberman

Zastrupitve pri psih

Seminarja pasjega frizbija za začetnike

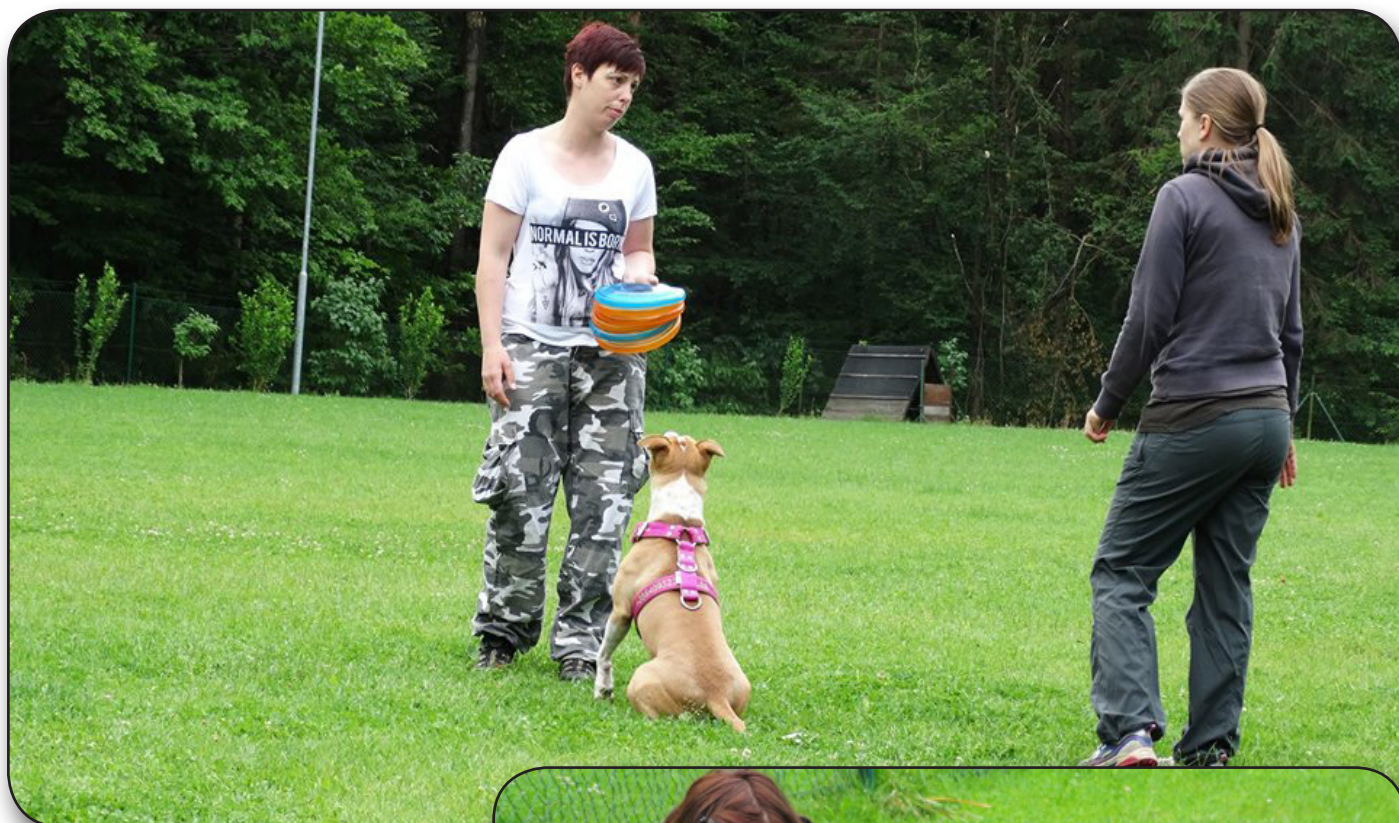
Kot že v letu 2013, smo tudi letos dobro sodelovali s ŠD Flipsi, ki se ukvarja izključno s pasjim frizbijem. Tako je inštruktorica Urška Kramar, ki je tudi članica našega društva, 17.in 31.5. uspešno organizirala in izpeljala kar dva seminarja pasjega frizbija za začetnike.

Enodnevna seminarja sta bila namenjena predvsem začetnikom, ki se s pasjim frizbijem šele spoznavajo, dobrodošli pa so bili tudi vsi

ostali, ki so želeli izboljšati tehniko metanja ali so imeli v danem trenutku določena vprašanja povezana s treningom, tekmovanji...

Kinološki seminarji so organizirani dogodki, kjer v enem ali več dneh vodja seminarja, ki je poznavalec določenega področja ali discipline, udele-

žence seznanjeni z določeno tematiko, ki je po navadi bolj specifična in strnjena kot v klasičnem tečaju. Tako sta seminarja obsegala vsebino od prvega stika s frizbijem do strnjene predstavitve disciplin pasjega frizbija, kar je vodnikom omogočilo kar najboljši možen celostni vpogled v to kinološko disciplino. Izmenjaje so vodniki poslušali teoretične sklope in se nato s svojimi psi preizkusili v praksi. Velik poudarek je bil tudi na pravih tehnikah meta-

nja in različnih osnovnih metih frizbija, ki so jih vodniki tudi praktično spoznali in vadili metanje.

Odziv na seminarja je bil zelo dober, prav tako vzdušje na samih seminarjih, zato upamo, da

bomo tudi v prihodnosti organizirali še kak seminar na temo pasjega frizbija.

Kvalifikacijska tekma za USDDN svetovno prvenstvo in 1.tekma za Flipsi pokal v pasjem frizbiju

ŠD Flipsi je v sodelovanju s KD Slovenska Bistrica tudi letos kar 3 dni namenilo aktivnostim povezanim s pasjim frizbijem. Pasji frizbi je sicer v Sloveniji še relativno mlad kinološki šport.

Člani ŠD Flipsi si prizadevamo veselje do igre s frizbiji približati čim več lastnikom psov, ki bi se želeli udeleževati v tem zanimivem športu, ki ponuja kopico različnih disciplin in različnih tekmovanj.

Vikend letečih frizbijev in psov, smo začeli že v petek, 25.5., na seminarju za sodnike, kjer je Slovenija pridobila nekaj novih sodnikov po pravilih USDDN. Tako se lahko sedaj pohvalimo s kar desetimi sodniki, tudi s sodnico najvišjega nivo-

ja. Jean McCollister je namreč opravila IV.stopnjo.

V soboto, 26.5., smo prvič v zgodovini slovenskega pasjega frizbija, izvedli kvalifikacijsko tekmo za svetovno prvenstvo po pravilih USDDN za leto 2014 v disciplini freestyle. Glavna sodnica je bila Veronika Urbášková iz Češke, na sodniških stolčkih so ji družbo delali še Pavel Ryttnauer prav tako iz Češke in Jean McCollister in Sara Kalin iz Slovenije. Tekmovanja se je udeležilo kar nekaj vrhunskih parov, predvsem iz Češke, gostili pa smo tudi tekmovalce iz Španije in Italije. Žal je bila udeležba slovenskih freestyle parov dokaj maloštevilna, kar lahko pripisujemo tudi pomanjkanju freestyle tekmovalcev v Sloveniji. Zato smo se člani ŠD Flipsi odločili, da bomo v prihodnosti še več pozornosti in podpore namenili prav parom, ki se bodo odločali za freestyle disciplino.

Češki tekmovalci so znova navdušili z izjemnimi nastopi. Kar pravzaprav ni nič nenavadnega, saj venomer navdušujejo s svojo kreativnostjo in nasploh predanostjo temu športu.

Najbolje uvrščeni tekmovalci v disciplini freestyle:

1. mesto: Lucka Schönová in Dixi, (CZ)
2. mesto: Lucka Schönová in Jim, (CZ)
3. mesto: Michaela Andrová in Anna-Kim, (CZ)

V nedeljo, 27.5., se je na vadišču KD Slovenska Bistrica, odvijala še kvalifikacijska

tekma za svetovno prvenstvo USDDN v disciplini Super Pro Toss& Fetch, ki je štela tudi za skupni seštevek Flipsi pokala, ob tem pa smo tekmovali še v disciplinah bullseye in dog dartbee, ki sta prav tako šteli za Flipsi pokal.

Kljub relativno slabi vremenski napovedi za ves vikend, nam je bilo vreme pravzaprav zelo naklonjeno in nam je vse do konca tekmovalnega dela prizanašalo z obilnejšimi padavinami, psi pa so uživali v zanje ugodnih temperaturah. V nedeljo se je na tekmovanje prijavilo tudi kar nekaj slovenskih tekmovalcev, kar nas izjemno veseli. Že v lanskem letu,

ko smo organizirali prvo serijo tekmovanj za Flipsi pokal, se nam je pridružilo kar nekaj novih obrazov, med katerimi je nekaj vrhunskih parov, prihodnost pasjega frizbija pa tako tudi pri nas ne kaže, da bi bila ogrožena.

Najbolje uvrščeni v disciplinah Super pro Toss& Fetch:

1. mesto: Lucka Schönová in Jim (CZ)
2. mesto: Lucka Schönová in Dixi (CZ)
3. mesto: Kristyna Kvapilova, Charlie (CZ)

Med slovenskimi tekmovalci je se na svetovno prvenstvo USDDN v disciplini Super Pro Toss & Fetch kvalificirala Amadea Colja s Spirit, uvrstila se je na odlično 5.mesto. Tekmovanja se je sicer udeležilo kar 32 tekmovalnih parov. Sledila je disciplina bullseye, kjer je izrednega pomena usklajenost psa in vodnika, do izraza pa pride tudi sposobnost psa, da glede na ukaz spušča frizbije v bližini vodnika. Vodnik namreč izmenjuje meče 2 frizbija iz središča polja, naloga psa pa je, da jih ujame in čim hitreje vrača v bližino vodnika.

Najbolje uvrščeni v disciplini Bullseye:

1. mesto: Roman Žitnik in Boss (SLO)
2. mesto: Urška Kramar in Buci (SLO)
3. mesto: Miha Javornik in Suri (SLO)

Na koncu smo se pomerili še v disciplini Dogdartbee. Disciplina je podobna pikadu, saj je pomembna natančnost meta. Največ točk prinašajo frizbiji ujeti v centru igralnega polja- tarče.

Najbolje uvrščeni v disciplini Dogdart-

bee:

1. mesto: Marketa Urbaskova in Chuckie (CZ)
2. mesto: Urška Kramar in Buci (SLO)
3. mesto: Micaela Androva in Bamm Bamm (CZ/ SLO)

Tako smo uspešno zaključili vikend pasjega frizbija in podelili prve točke za skupni seštevek pokala. Ponovno so se izkazali tudi naši sponzorji, ki so najboljše tekmovalce v vseh disciplinah nagradili z bogatimi nagradami. Najboljši so prejeli nagrade v obliki pasje hrane Prince, izdelke Pasje pekarnice Hov- Hov, pametne obeske Tačke.si, frizbije in cufe pa je prispevalo ŠD Flipsi.

Zastrupitve pri psih

Zastrupitve pri psih so predvsem posledica njihovega sobivanja z ljudmi. V našem okolju je veliko snovi, ki so lahko potencialno strupene in nevarne. Privlačne pa so predvsem zaradi specifičnega vonja in okusa.

Najpogosteje prihaja do zastrupitve z strupom za glodavce, s trupom za polže in s sredstvom proti zamrzovanju – antifrizom. Med možnimi povzročitelji zastrupitve so tudi piki kač, ugriz psa v močerad, zaužitje hrane, ki je za pse nevarna.

Strup za glodavce

Najpogosteje so pri nas v uporabi rodenticidi, ki v organizmu preprečujejo strjevanje krvi in povzročajo izliv krvi v

telesne votline. Posledica tega je počasna smrt. Za te vrste strupov je značilno, da se bolezenski znaki ne pojavijo neposredno po zaužitju, pač pa šele čez nekaj ur ali tudi dni. Odvisno je predvsem od zaužite količine in vrste strupa. Kažejo se kot slabotnost, potrtost, lahko sta prisotna tudi kašelj in težko dihanje. Pojavijo se notranje krvavitve (v prsno in trebušno votlino), iztrebek je lahko črno obarvan zaradi primesi krvi in tudi urin je lahko krvav. Zaradi motenj v strjevanju krvi so možne krvavitve iz manjših ran, nosu ali dlesni.

Ukrepi: Pri peroralni zastrupitvi je zelo pomembno, da čim prej izzovemo bruhanje. Za to lahko uporabimo 3% vodikov peroksid ali močno slano vodo, ki ju apliciramo preko brizge neposredno v gobec. Z obiskom veterinarja ne odlašamo, saj je zelo pomembno da žival čim prej dobi protistrup - sintetični vitamin K, ki ga pacient dobi v obliki injekcij več dni zapored. Ob močnejših krvavitvah in hudi anemiji običajno žival potrebuje tudi transfuzijo krvi. Pravočasno zdravljenje je večinoma tudi uspešno.

Strup za polže

Največja možnost, da se bo pes zastrupil s takim strupom je, kadar ga sprehajamo v bližini vrtov na katerih se uporabljajo organofosforni pripravki za uničevanje polžev. Bolezenski znaki se ve tem primeru pojavijo zelo zgodaj, le nekaj minut po zaužitvi. Potrebne so zelo majhne količine takega strupa. Organizem na zastrupitev reagira zelo drastično: oteženo dihanje, nekoordinirana hoja, motnje v zavesti, motnje vida, slinjenje, bljuvanje s krči, nekontrolirano izločanje urina in driska. Do pogina največkrat pride zaradi poškodbe centra za dihanje in posledične zastrupitve.

Ukrepi: Čeprav obstaja protistrup je pri nudenju prve pomoči čas odločilnega pomena. V trenutku, ko opazimo ali posumimo, da je pes zaužil takšen pripravek moramo čim prej do veterinarja, pa še v tem primeru je uspeh zdravljenja vprašljiv.

Insekticidi in gnojila

Do zastrupitve z gnojili in insekticidi lahko pride, če jih žival vdihava, liže, zaužije lahko pa se absorbirjo tudi skozi kožo, blazinice oziroma oči. Ko uporabljate katerikoli tak izdelek poskrbite, da živali ni v bližini. Če gnojite travo psa ne spustite nanjo vsaj dva tedna oziroma toliko časa, da se gnojilo zagotovo vpije v zemljo (običajno po dežju). Psi epileptiki so še posebej občutljivi na takšne strupe.

Delimo jih na:

1. Karbonate in fosfate - zastrupitev z njimi se kaže s povečanim slinjenjem, solzenjem oči, pogostim uriniranjem, drisko, trzanjem mišic, šibkostjo in težavami z dihanjem.

2. Insekticide - znaki zastrupitve so podobni kot pri zastrupitvi z karbonati in fosfati.

V obeh primerih, je potrebno žival takoj odpeljati k veterinarju in s seboj nesti embalažo strupa, ki ga je pes zaužil. Bodite pozorni, če katere izmed teh izdelkov uporabljajo vaši sosedi ali so bili uporabljeni na področju, kjer se sprehajate.

Čistila in kemikalije

Te snovi so: kisline, osvežilci zraka, amoniak, razkužila, šamponi, mila, belila (povzročajo kemične opekline, razjede ust, grla, želodca in črevesja), barve, baterije, parfumi, kozmetični izdelki, detergenti, lepil. Najboljši način, da se izognete zastrupitvi z "domaćimi kemikalijami" je, da so pospravljena na mestih, kjer žival nima dostopa do njih. Prav tako poskrbite, da žival ne pride v stik s površino, ki ste jo ravnokar očistili. Če je prišlo samo do zunanjskega stika, takoj dobro izperite dlako in kožo z veliko vode, nato pa zaradi preventive obiščite veterinarja.

Sredstvo proti zamrzovanju

Zastrupitve z antifrizom so med najpogostejšimi, saj ima snov sladek vonj in okus. Je zelo strupen in vpliva na

delovanje živčnega sistema ter povzroči izjemno hude poškodbe oz. okvare notranjih organov, predvsem ledvic in jeter. Znamenja se ne pokažejo takoj, temveč šele čez nekaj ur. Prvi znaki zastrupitve so splošna prizadetost organizma, bruhanje, slabost, kri v trebušni votlini. Sledijo jim še depresivnost, nekoordinirano gibanje in epileptični napadi. Po zaužitju ne smemo čakati znakov zastrupitve, ampak takoj poiščemo ustrezno veterinarsko pomoč!

Kačji ugriz

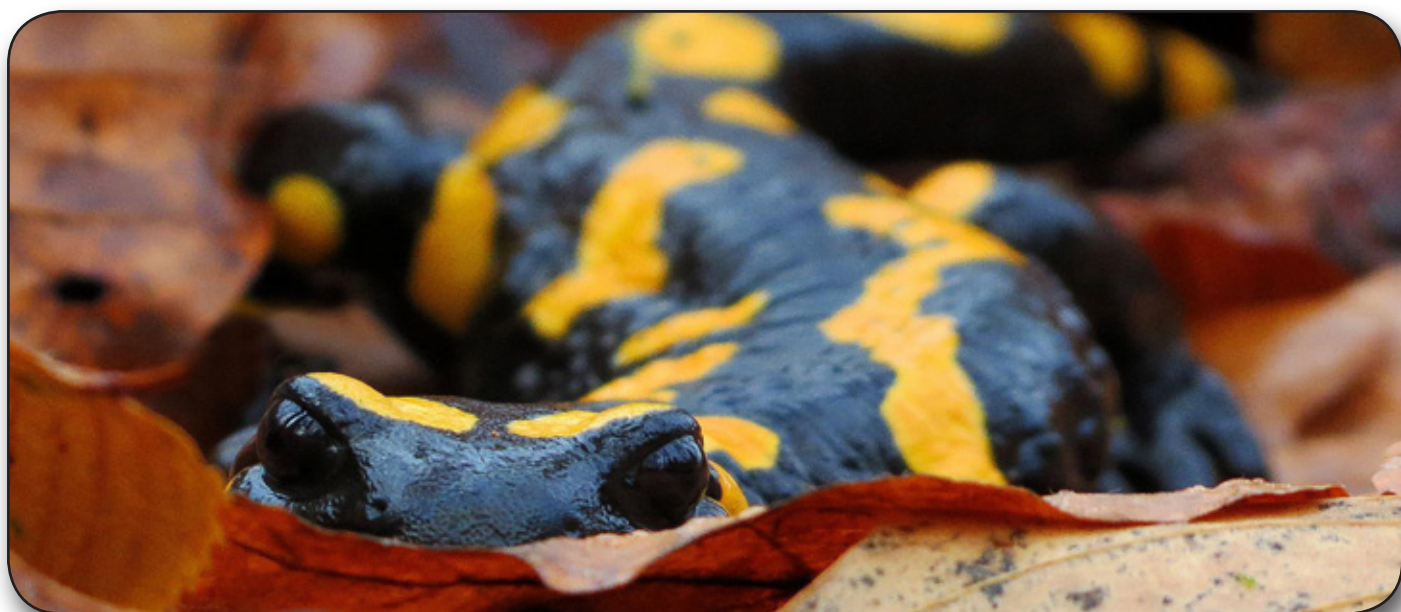
Pri nas povzročata strupene ugrize gad in modras. Najpogosteje pride do ugrizov v področju okončin, glavo, smrček in vrat. Da gre za ugriz kače lahko sklepamo po hitri reakciji psa, saj največkrat zacvili in odskoči. Prizadeto mesto bo hitro in močno oteklo.

Ukrepi: Psa poskusimo umiriti saj razburjenje povzroča hitrejše bitje srca, kar

povzroča hitrejši prenos strupa. Najbolje je, da žival do vozila kar nesemo in čim prej poiščemo veterinarsko pomoč. Psu lahko nad ugrizom povežemo okončino, jo imobiliziramo in uporabimo hladne obkladke.

Močerad

Zastrupitve z močeradovim strupom so pri nas zelo redke, vendar večinoma usodne. Načeloma se jih psi že zaradi opozorilnih barv izogibajo. Pes se z njegovim strupom zastrupi tako, da vanj ugrizne. Močerad ima namreč zaušesne žleze iz katerih izloča posebno strupeno snov, ki se skozi ustno sluznico resorbira v organizem in takoj preide v kri. Znaki zastrupitve se pokažejo že v nekaj minutah z drgetanjem, izločanjem penaste sline in včasih s hudimi krči, pri čemer lahko žival pade v šok in pogine zaradi zadušitve. Potrebna je takojšna veterinarska pomoč, ki pa je velikokrat neuspešna.

Agility tekma 2014

Letošnja agility tekma je potekala v duhu dobrodelnosti. Kot vsako leto je KD Slovenska Bistrica organiziralo agility tekmovanje kot kvalifikacije za svetovno in evropsko prvenstvo.

Medaljam in boju za stopničke pa smo letos dodali tudi humanitarno noto.

Tekma je potekala konec maja. To je bil čas poplav na območju Srbije, Bosne in

Hercegovine. Med agility tekmo je potekalo zbiranje hrane in ostalih pripomočkov za pomoč psom in mačkam prizadetim v času poplav. Organizirana akcija je bila oglaševana preko družabnih omre-

žij. Odziv je bil izjemen in tako se je v času med samo tekmo zbralo preko tone hrane in drugih pripomočkov. Tudi zmagovalci so rade volje nagrade prepustili v dobrodelne namene.

Na stopničke je ponovno stopila članica našega društva, Mojca Smode Kovačič, ki je s pritlikavim šnavcerjem Belizejem dosegla odlično 2. mesto v kategoriji A1 -MEDIUM. Agility tekma je odlično uspela. Tekmo-

valci in člani društva smo se kot vedno zabavali. Veseli smo bili odziva na idejo o pomoči. Izkazalo se je, da ljubitelji živali znamo stopiti skupaj in dobrosrčno pomagati.

Vsem donatorjem se še enkrat zahvaljujemo. Veseli smo bili vsake malenkosti, ki je živalim pomagala prebroditi neprijetne trenutke. V želji da so živali čim prej okrevale in našle svoje lastnike - vsem iskreno HVALA.

Doberman

V vasi Apolda na jugu Nemčije je živel gospod po imenu Karl Friedrich Luis Dobermann (1823-1894), ki se je ukvarjal z izterjavo davkov, bil je nadzornik klavnice, nočni čuvaj in lovilec psov (šintar).

Razumljivo je, da je na svoji poklicni poti ob sebi potreboval psa s točno določenimi lastnostmi in tako je nastala pasma, ki je, ena redkih, dobila ime po svojem stvaritelju. Njegovo delo sta nadaljevala in izpopolnila Otto Goeller, ki je leta 1889 ustanovil tudi prvi Doberman pincher klub in Phillip Gruening, ki je med drugim zapisal prvotno uporabljene pasme pri nastanku dobermana. Še danes ni znan seznam vseh pasem iz katerih izhaja doberman, saj je gospod Dobermann pri ustvarjanju pasme, poleg takratnega mesarskega psa (predhodnik rottweilerja), uporabil tudi lokalne pse z želenim karakterjem.

Med polovljenimi psi je uporabil tiste, ki so bili še posebej ostri. Tudi kasneje so vzreditelji primešali in premešali druge pasme, da so pridobili željene lastnosti. Nekatero od pasem za katere lahko z gotovostjo trdimo, da so pustile svoj genetski material v pasmi doberman so mančestrski terier, gordon seter, veliki angleški hrt, rottweilec, nemški pinč, bacaron, weimeranec, nemški ovčar ter različni mastifi in goniči.

Značaj

Dobermann je želel ustvariti obrambnega psa, ki bo popolna kombinacija moči, zvestobe, inteligence in ostrine. Na začetku so tudi ostali vzreditelji nadaljevali v tej smeri, zato so bili prvotni dobermani ves čas v pripravlje-

nosti, neustrašni, pametni, vodljivi, pa tudi izredno ostri psi, s čimer so si utrli pot tudi v policijo in vojsko. Veljali so za popolne čuvaje.

Takšna ostrina je bila zaželjena na podeželju v preteklosti, nikakor pa ne bi bila sprejemljiva v okolju danes.

Zadnjih sto let so vzreditelji stremeli k temu, da so ustvarili, v primerjavi s prvotnimi dobermani, bolj blagega in stabilnega psa. Preveč plašni ali agresivni psi so se, in se še vedno, namensko izločajo iz vzreje. Še vedno pa je zaželjena in cenjena njihova neustrašnost, vodljivost, delavnost in inteligenca.

Današnji doberman je popoln družinski pes in nima problemov biti kralj na svojem kavču. Otroke iz njegovega krdela obožuje in je odlična varuška vendar lahko, ker je hiter in aktiven, sploh v mladosti, kdaj kakšnega otroka tudi nenamerno podre, ampak otroci to razumejo. Ko so otroci preveč razposajeni je dobermanu prirojeno, da se umakne in naša naloga je, da otrokom razložimo, da takrat želi svoj mir. Vseeno pa se te pasme ne priporoča popolnim začetnikom, saj zahteva dobro mero odločnosti pri vzgoji.

Preden se odločite za to pasmo morate vedeti naslednje.

Doberman je novejša pasma, pri kateri se zaradi neodgovorne rodovniške vzreje, usmerjene le v fizični izgled psa, pojavlja kopica bolezni. Pri nerodovniških pa lahko poleg bolezni in hib pri videzu, dobite še psa s težavami na psihičnem

nivoju (agresivnost, plahost, popadljivost,...), zato je pri tej pasmi še posebej priporočljivo, da si vzamete čas in poiščete odgovornega vzreditelja, ki vzreja in socializira stabilne in zdrave mladiče z rodovnikom.

Če razmišljate o dobermanu brez rodovnika, raje posvajajte. Povežite se z organizacijo, ki dobermanom išče nove domove (tudi na našem klubu jih poznamo in vam bomo z veseljem posredovali podatke), vedno se najdejo taki, ki potrebujejo nov dom in velikokrat so med njimi tudi rodovniški.

Če boste kupili madička brez rodovnika, z rodovniškimi starši, je to očitni znak, da ima eden ali oba starša vsaj eno lastnost, ki ju izključuje iz vzreje in let je pri tej pasmi potrebno vzeti skrajno resno. Ne nasedajte izgovorom, da niso hoteli rodovniških mladičev ali pa da je imela psica preveč mladih in niso dobili rodovnikov,...še mnogo jih je in vse to je larifari.

Vzgoja

Pri vzgoji doberman potrebuje odločnega, nepopustljivega in umirjenega vodnika, ki ne sme biti nepravičen ali grob. Psihično stabilen pes zahteva psihično stabilnega vodnika. Za vodnika te pasme nikakor ni primeren nervozen in koleričen človek. Doberman namreč zelo dobro pomni, kar je prednost pri učljivosti, ker kar požira znanje in zelo hitro dojema. Po drugi strani pa si zelo dobro

zapomni vsako krivico, ki mu je bila storjena ali pa tisto takrat enkrat, ko mu je bilo dovoljeno nekaj, kar je pred tem tisočkrat slišal, da ne sme.

Doberman je izredno aktivna pasma, ki potrebuje ogromno fizične, pa tudi psihične aktivnosti. Samo sprehodi mu ne bodo dovolj, potrebuje predvsem nekaj s čimer si bo zaposlil možgane (vaje poslušnosti, obrambe, sledi, agility, frizbi, učenje trikcev, paša drobnice, lavinarstvo, terapevtsko delo,...karkoli, samo da ne poseda doma prepuščen sam sebi).

Posvečanje pozornosti in ukvarjanje z njim sta najpomembnejša pogoja, ki ju je potrebno vzeti v ozir, preden se odločite za dobermana. To je pes, ki se najbolje počuti, če je lahko ves čas s svojim krdelom, vseeno kje je in kam gre (marsikateri lastnik vam bo povedal, da se, odkar imajo dobermana, tudi tuširajo ne več sami). Zaradi tega je pri tej pasmi zelo priporočljiva zgodnja socializacija, najprej pri vzreditelju in kasneje pri novi družini.

Doberman je pasma, ki ji je bil v zibelko položen močen karakter in bo že kot mladiček poizkusil prav vse. Če mu že takrat ne bodo postavljene meje in mu ne bo jasno do kod lahko gre, bomo dobili trmastega, samosvojega, pa tudi zmedenega psa, ki mu svet ne bo prav nič jasen, kar pa predstavlja pasmi, ki je nagnjena k stabilnosti težko življenje.

Današnji doberman je še vedno temperamenten in do smrti zvest svojemu človeškemu krdelu. Po drugi strani pa so prirojeno ravnodušni do tujcev in ne čutijo

potrebe, da bi pozdravili vsakega, ki ga srečajo. Važni ste mu samo vi in njegovo krdelo, zato ne pričakujte, da bodo ljudje navdušeni nad njim, saj ga nikoli ne bodo videli na enak način kot ga vidite vi. S socializacijo pa jim je možno privzgojiti tudi to, da se pocartajo pri drugih, še veseli bodo, ko bodo videli, da se lahko sprostijo, ker imate vi vse pod kontrolo in njim ni treba. Svojo prvotno ostrino bo stabilen doberman pokazal le, ko bo njegovo krdelo resnično ogroženo in za to ne potrebuje dodatnega šolanja, saj zna sam zelo dobro preceniti situacijo.

Kaj bi si človek lahko želel lepšega kot brezpogojno zvestobo, predanost in življenskega sopotnika, na katerega se lahko vedno zanese, da mu bo ščitil hrbet.

Kupiranje

Že od začetkov pasme se je dobermanom, ko so opravljali funkcijo čuvaja, prirezovalo ušesa. Danes je to le še lepotni ideal, kar se vidi tudi po dolžini ušes, ki ostane po kupiranju. Včasih so kupirali tako, da so bila ušesa čim krajša, da psa ni bilo mogoče prijeti za njih. Danes gre razstavni rez po celotni dolžini uhlja, kar ne služi več prvotnemu namenu.

Kot zanimivost lahko navedem, da naj bi se do konca druge svetovne vojne dobermani večinoma rojevali s kratkimi repi, z enim do dvema repnima vretence-ma. Krvavi davek obeh svetovnih vojn je plačala tudi pasma in genetski material za kratke repe se je izgubil z dobermanimi, ki so poginili med služenjem v vojnah ali

zaradi lakote in zato so ljudje začeli kupirati tudi dolge repove.

Pri večini pasem je prirezovanja ušes in repov (recimo boxer, rottweiler, nemška doga, pasme tipa bull) vedno manj, pri dobermanu pa vzreditelji in lastniki še vedno močno zagovarjajo kupiranje, saj je pri tej pasmi razlika med kupiranim in nekupiranim primerkom zelo velika. Ljudje radi rečejo, da kupiran doberman izgleda dosti bolj strašljiv in veličasten kot doberman z naravnimi ušesi in repom. Nekupiran doberman nevajenemu očesu izgleda kot mešanček kake lovske pasme, poznavalci pa ga radi zamenjajo za koroškega žigca, medtem ko je pri drugih pasmah še vedno jasno za katero pasmo gre. Mislim, da je pri kupiranju dobermanov potreben le čas, da ga

ljudje sprejmejo takšnega, kot ga je dala njegova mama, ker za opravljanje svojih funkcij v današnjem svetu kupiranja res ne potrebuje več. V državah severno od nas že dolgo ne kupirajo več in pasma še vedno živi. Kirurško spreminjanje psa zaradi lepotnega ideala in zato, ker so ga ljudje vajeni takšnega, se zdi nepotrebno. Mnogi trdijo, da to škodi pasmi, saj se ljudje ne odločajo več za dobermane, jaz pa mislim, da je pravim ljubiteljem vseeno, saj so jim pomembnejši faktorji karakter, zdravje in dobro počutje psa. Morda pa bomo s tem rešili pasmo še pred izrojenostjo...

Ko razglabljamo o smislu kupiranja z drugimi vedno rada rečem: „Pamela Anderson brez silikona je še vedno Pamela Anderson.“